

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

7mò Parabola agricolæ semiantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Qui post acceptam veniam peccata retentat,
 Nónne Creatori Satanas injurius, arsit
 Ingrato fastu, cùm tot decoratus honorum
 Dotibus eximius, Procerum primarius, almo
 Se benefactoris Genito exæquaret? Inulta
 Non manet ambitio, nec gratia spreta Tonant
 Si mea, quæ toties repetivi, crimina ferum
 Duco sub arbitrium, magnis me turbo procel
 Involvit; gravibusque minis (quas Christus in illis
 Qui modò depositis iterata piacula noxis
 Turpiter adjungunt, austero detonat ore)
 Concutior. Spes illa mihi, quòd Sponsus amoris
 Nondum transierit, submittit robora: quare
 Lampadibus vacuis affundam pabula; porta
 Proximus astabo; ventos, quos excitat Orcus
 Ne rapiant flammæ, sacrâ vigil ægide pellam
 Non deerit votis Christus; sua brachia dudum
 In cruce confixus pandit, nec contrahet illa,
 Si contritus adest peccator. Currite, vestras
 Plangentes animæ noxas; Geniisque beatis
 Pectore contrito nova gaudia conciliate.
 Latantur Superi, si quis par fortibus ausis
 Disrumpat laqueos scelerum, frontemq; tremens
 Adversus Stygios Lemures Mundique tumultus
 Nunquam respiciens retrò, Crucis omine firmo

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO SEPTIMA.

S. MATTHÆUS. CAP. 13.

Ecce exiit, qui seminat, seminare: & dum seminat, quæ
 dam ceciderunt secus viam; & venerunt volucres Cæli
 & comederunt ea. Alia verò ceciderunt in petrosa, ubi
 habebant terram multam; & continuo exorta sunt.
 Sole autem orto æstuaverunt: & quia non habebant radice
 aruerunt. Alia autem ceciderunt in spinas; & creverunt

na, & suffocaverunt ea. Alia autem ceciderunt in terram bonam, & dabant fructum. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus seminanti agricola se æquiparat; mulierem spiritu infirmitatis per octodecim annos miserè laborantem, & hydropicum in momento sanat; Pharisæos de indiscreto sabbatorum zelo manifestè convincit; & auditores turmatim accurrentes concione plenâ affectu ad virtutes adhortatur.

Humanum cor Christus agro; sua dogmata spar-
Seminibus; sed se vigilantibus comparat ipsum (sicut
Agricolæ, qui lata suo colit arva labore.

Optima continuas hæc æquiparatio curas
Exprimit, & monstrat, quali sub tempore messis
Disparitate labor duri pensetur aratri.

Sparsa penès tritos calcantur semina calles,
Vel deprædanti volucrum rapiuntur ab ore.

Jacta super lapides torrenti Sole gradatim
Arescunt. Insperfa rubis, tribulisque renatum

Enecat in tenebris lolium; sed nacta benignam
Frugiferæ telluris opem, sua divite cornu

Emolumenta ferunt. Positi propè compita campi
Sunt, quos cura frequens conculcat, opumq; cupi-

Credentes avidè ad tempus, sunt terra petrosa, (do-
Qui radice carent, quos mox tentatio frangit.

Sub tribulis latitant, quos copia magna bonorum
Non finit ad Superos faciem convertere. Tellus

Illa bonæ nomen fortiri jure videtur,
Quæ bene culta refert fructus pro mole laborum:

Hi sunt electi, qui semina sparsa fidei
Suscipiunt animo, radices figere curant,

Calibus adversis majores, omnia Mundi
Cælo postponunt, ac implent horrea fructu.

Hi thesaurizant Superis, vindemia quorum

Matt.
13.
Luc. 8.

Im-

Implebit Domini cellas & dolia vino.

Siqua gravat sinè spe fructûs ficulnea terram,
Excindenda; locum fac fertilis occupet arbor.

Luc. 13. Octodecim quædam mulier fuit ægra per annos

Quam juvat attactu Christus; sanata favorem
Agnoscit, gratèsque Deo lætissima solvit.

Indignatur huic Synagogæ Præses, & inquit:
Sex quæcunque dies operi fert hebdomas aptos:

Majores solis tribuerunt Sabbata Divis:

Cur has transgrederis sacro sub tempore leges?

Christus ad insultum Pharisæi: Nunquid a sellam

Vespere sabbatico præsepis fune solutum,

Ut bibat, ad fontes adducitis? ecce per annos

Octodecim solidos, Abrahami filia nexus

Pertulerat Satanæ; quis demonstrabit iniquum

Tempore sabbatico constrictam solvere? Nemo

Amplius opposuit liquidis contraria dictis;

Sed puduit coram populo movisse finistram

Litigium, causamque brevi cecidisse repulsâ,

Traxit in applausum dictorum gloria cives;

Et quæcunque sacris exhibant mystica labris,

Admirabantur. Pharisæi postea vafre

Luc. 13-31. Insinuant Christo: Fugiens hinc ocyùs exi;

Nam Rex Herodes te vult comprehendere; teque

Non secus ac nuper demessuit ense Joannem,

E medio talem, qui concitet oppida, Vatem

Tollere. Christus ait: Fallaci dicite vulpi

Hæc, quæ vidistis: nec me pavor occupat; ibo.

Quò me jussa Patris ducunt. Periisse Prophetam

Extra Hierosolymam, casus vix contigit unquam.

Illic martyrii me proxima scena manebit.

Strenuitas Domini, quâ confundebat apertè

Scribarum Proceres, non impediēbat iniquos,

Qui

Quominus accirent ad prandia sæpe Magistrum:

Cumque rogaretur communiter inter agendum

Sabbaticos ritus; quidam veniebat hydrope

Luc.
14.

Turgidus, assiduo fletu rogitando salutem.

Christus ad astantes conversus quærit, an illo

Tempore conveniat pressis afferre medelam?

Confusi stupuere viri; tacitique recusant,

Tempore sabbatico concessum, posse mederi.

Ille tamen solo tactu sanavit hydropem;

Adjunxitque: Viri, quis vestrum tempore sacro

Illapsum puteo brutum salvare moratur?

Lex amat, ut nimio zelo discretio, mater

Virtutum, rectæ rationis jungat habenas,

Instituit Dominus requiei tempora, postquam

Confecisset opus Mundi; simul ipse quievit:

Attamen æthereos volvi non impedit orbes;

Sol graditur jugi discernens tempora motu;

Luna suos nunquam retinet per sabbata cursus;

Nullâ subtrahitur vice munificentia Cœli (gnum,

Terrarum populis: hinc nunquam culpo beni-

Quo meus in Christo mihi proximo ardet, amorem.

Explicito legum sensu, frænanda manebat

Ambitio Cleri; quam præcedentia, nugis

Equiparanda, dedit. Postremos Christus amabat

In prandendo locos, suadensque extinguere fa-

Insinuabat, eos, qui compatiuntur egenis, (stum,

Esuriemque levant, Cœlorum Regna mereri.

Fortuito quidam raptus pietate reponit:

O ter felices! qui cum Cœlestibus escas

Luc.]

Participant, gustantque Dei convivia! Christus: 14.15.

Hæc sunt vera quidem, sed quæ narravero, pensa:

Vir quidam Princeps convivia lauta parabat

Divitibus populi; sed dum causantur inertes,

Ac

Ac oblata sibi contemnunt prandia, jussit
 Acciri claudos, & quos urgebat egestas,
 Implerique domum miseris: quid, credis, ad umbra
 Hæc paritas? Christus convivia magna paravit
 Progenitis Abrahamæ; sed dum virtutis avitæ
 Immemores, stolido Divorum prandia fastu
 Contemnunt, sacras peregrinis obtulit escas,
 Et dedit æterno Superis convivere plausu.
 Cùmque salutato discederet hospite, multa
 Turba sequebatur, cupiens conjungere fidos
 Se tanto comites auditorèsque Magistro.
 Christus adhortatur, sed conditione severâ
 Insimul adjunctâ: Quisquis meus expetit esse
 Discipulus, toti debet valedicere Mundo,
 Ac humeros aptare cruci, nec dura vereri.
 Innocuis similes infantibus esse volebat
 Discipulos; aliam Cœlorum regna merendi
 Intrandique viam reperiri posse negabat.
 Si fratrem labi contingat, suadet, amicè
 A lapsu relevare statim, citiusque reductum
 Lucrari Cœlo. Statuit, quemcunque teneri
 Pro sibi commisso Superis servire talento;
 Nec vacuum culpâ, si quis commissa talenta
 Abscondens strophio, cesset superaddere lucrâ
 Se tenui grano frumenti comparat inde, (grano)
 Quod manus agricolæ fœcundum spargit in arva
 Hoc granum moriendo ferax & fertile frugum
 Efficitur, tumuloque suo locupletius exit;
 Sic quoque per mortem, quam mox obiturus ante
 Se fore frugiferum, se latos messibus amplis
 Accumulaturum campos Cœlestis Olympi.
 Quò propiore gradu dirissima passio Christi
 Accelerabat, eò sacram ferventiùs arsit

Luc.
14.26.

Matt.
18.3.

Joan.
12.24.

Dilatare fidem ; cujus primarius author
 Fundamenta novo solidavit munere , binos
 Ac decies septem cum designavit Iesus
 Discipulos , socios animarum messis , eosque
 Ante suam faciem binos præmisit in omnes
 Urbes ac vicos , quò post fuit ipse secutus.
 Erumnis demum pressos solatus , & illis
 Dulce refrigerium , pressurarumque levamen
 Pollicitus ; Patri , quò tam manifesta salutis
 Dogmata celarit Mundi sapientibus , offert
 Innumeras grates , magnæque encomia laudis.
 Quis non cognoscit placidi cor mite Magistri ?
 Diligit immeritos , solumque reposcit amorem.
 Non nisi suave jugum nobis imponit , onusque
 Haud grave , quod sequitur requies æterna. Fideles
 Observatores lex immaculata decore
 Exornat , certosque facit , sub fine laborum
 Esse coronandos merito diademate. Totus
 Tanta perorantem , vix orto fidere , Mundus
 Auditum currit , redit inde cadentibus umbris :
 Sicut agit levibus per sera crepuscula pennis
 E pastu volucres ad sueta cubilia vesper.
 Progeniti referunt audita parentibus , illi
 Vicinis , talique gradu pia fama cucurrit
 Per quoscunque locos ; auxit præsentia famam.
 Felices illi , qui tali nectare pasti,
 Instar apum redeunt , & odori mellis acervos
 Apportant aliis : hi sunt , qui lucra Magistri
 Amplificare student , & quos fraterna , remotos
 Ut sibi confocient agnos , dilectio ducit.
 Si commissorum profugi Rex arbiter ævi
 Lucra talentorum pensabit lance ; beatos
 Hos fore Discipulos , me iudice , nemo negabit.

Luc.
10.Luc.
10. 21

Quan-

Luc. 19.10 Quando vel unius reprobī conversio totum
 Exhilarat Cœlum, sicut Scriptura fatetur,
 Ecquid Apostolicos plenos fervore Magistros
 Effecisse putas, qui tot centena malorum
 Millia perductis ad frugem moribus, Astris
 Associaverunt? positos in margine Mundi
 Xaverius celeri raptu penetravit ad Indos:
 Maxima messis ibi; Baptismi fonte lavandus
 Millio, currebat. Sinas, nisi flamina vitæ
 Mors abruptisset, Christo sociasset amicos,
 Quæ fuerit ratio, quòd vir zelosus in ipso
 Progressus fervore suos exhausit annos,
 Res ignota mihi, solique recognita Cœlo.
 Multa parant Superi nostros fugientia sensus
 Quæ tandem pulchro connexa ligamine, tota
 Fatorum seriem monstrabunt ordine Mundo.
 Multa suis noster, quæ Pagina sacra recenset
 Consuetâ brevitate, dedit documenta Redemptio
 Plurima constituit, quæ traditione fideli
 Ad nos devolvit sapiens Ecclesia Mater,
 Quam temerare nefas; cùm Christus dixerit ipse
 Hanc invincibilem durare in sæcula, quidquam
 Horrificum validumq; nigri crepet Aula Tyranni
 Non opus est multâ cum sedulitate profundas
 Scrutari causas, cur non prolixius illa,
 Quæ tot dissidiis ansam partumque dederunt,
 Sint conscripta? rogo; Solymis sua dogmata Christo
 Fufius exposuit; sed quid facundia nullis
 Circumscrip̄ta modis, Procerum reboante Senatu
 Parturiit? cecidère super mera marmora sacra
 Semina doctrinæ; Stygiarum turba voluerunt
 Depastura ruit, jacto vix semine, messem.
 Sic frustratur opus, Divinæ spiritus auræ

Fæc

Fœcundare potest humani pectoris agrum,
 Ut ferat optatos ex sparso femine fructus.
 Hac Solymæorum durissima corda protervos,
 Credo, repræsentant quâdam sub imagine nostri
 Temporis hæreticos, qui traditione sepultâ
 Ex scripturarum mutilatis textibus umbras
 Errorum, sensûsque vagos stabilire laborant.
 Absit, ut astipuler reprobatis sensibus! illa
 Sunt placitura mihi, quæ vult Ecclesia, Mater
 Immaculata, suos sincerâ Lege doceri.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO OCTAVA.

S. MATTH. CAP. 20.

Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis
 suis, adorans, & petens aliquid ab eo. Qui dixit ei:
 Quid vis? ait illi: Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus
 ad dextram tuam, & unus ad sinistram in Regno tuo. Re-
 spondens autem Jesus, dixit: Nescitis quid petatis: potestis
 bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possu-
 mus. Ait illis: Calicem quidem meum bibetis; sedere autem
 ad dextram meam, vel sinistram, non est meum dare vobis,
 sed quibus paratum est à Patre meo.

SYNOPSIS.

*Dominus & Salvator noster Jesus Christus, ultimâ vice ascen-
 dit Hierosolymam; explicitè prænuntiat Discipulis suis Pas-
 sionem suam; matri filiorum Zebedai seriò respondet ad interpo-
 sitam petitionem; Cœlestem Patrem œconomò cum operariis suis
 rationem ineunte comparat; & Sadduceos manifestè convincit.*

Sol ter Zodiacum, procul aspiciendo docentis
 Christi sudores, absolverat; ecce futuri
 Tempora festinus parat accelerare doloris.
 Hinc Jerichuntinâ, postquam sua lumina binis
 Reddiderat cæcis, discessit Christus ab urbe,
 Discipulisque suis querulo sermone recenset;

M

Nunc